

Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök
második tanácsos az Első Elnökségben

Lehetőségek, kiváltságok

Ha teljes szívetekkel és elmétekkel olvassátok a szentírásokat és hallgattjátok a próféták szavait, akkor az Úr el fogja mondani nektek, hogyan éljetez papsági kiváltságaitok szerint.

Volt egyszer egy ember, aki egész életében arról álmodott, hogy sétahajóra száll és bevetorlázza a Földközi-tengert. Arról álmodozott, hogy bejárja Róma, Athén és Isztambul utcáit. Minden fillért félretett, míg elég nem lett a hajójegyre. Mivel szűkén volt a pénznek, vitt magával egy babkonzervvel, kekszes dobozokkal és limonádéporos zacskókkal megrakott bőröndöt, és mindennap ezen élt.

Nagyon szeretett volna részt venni a hajón felkínált tevékenységekben: edzeni a tornateremben, minigolfot játszani vagy úszni a medencében. Irgyelte azokat, akik elmentek filmeket, műsorokat és kulturális előadásokat nézni. És ó, mennyire vágyott, hogy akár csak megízlelhesse a hajón látott csodálatos ételeket – minden étkezés lakomának tűnt! Mivel azonban a lehető legkevesebb pénzt kívánta költeni, ezek egyikén sem vett részt. Láttá ugyan a városokat, amelyeket vágyott meglátogatni, de az út nagy részét a kabinjában töltötte, és csak saját, egyszerű ételeit fogyasztotta.

Az út utolsó napján a legénység egyik tagja megkérdezte tőle, melyik búcsúrendezvényre megy majd

el. Ekkor derült ki számára, hogy nemcsak a búcsúrendezvényre szóló belépő, hanem a sétahajón majdnem minden – az étkezések, a szórakoztatás és a tevékenységek – benne volt a jegy árában. A férfi túl későn ismerte fel, hogy nagyon messze elmaradt a kiváltságaitól.

A példázat ezt a kérdést veti fel: vajon mi, papságviselők, elmaradunk-e a kiváltságainktól azon szent hatalom, ajándékok és áldások tekintetében, amelyekre Isten papságának viselőiként lehetőségünk és jogunk van?

A papság dicsősége és nagyszerűsége

Mindannyian tudjuk, hogy a papság sokkal több pusztá megnevezésnél vagy címnél. Joseph próféta azt tanította, hogy „a papság örökkévaló tantétel, Istennel létezett az örökkévalóságtól... az örökkévalóságon át, napok kezdete vagy évek vége nélkül”¹. Még „Isten ismeretének kulcsával”² is rendelkezik. Tulajdonképpen a papság által nyilvánul meg „az isteniség hatalma”³.

A papság áldásai meghaladják a fel-fogóképességünket. A hú melkisédeki papságviselők Isten „kiválasztottaivá”⁴

válhatnak. Megszenteli őket „a Lélek testük megújulására”⁵, és végül megkaphatják mindazt, amivel az Atya „rendelkezik”⁶. Ezt talán nehéz felfogni, de csodálatos, és tanúbizonyosságot teszek arról, hogy igaz.

Annak ténye, hogy Mennyei Atyánk az emberre bízta ezt a hatalmat és felelősséget, bizonyítja irántunk érzett hatalmas szeretetét, és előrevetíti, milyen lehetőségeink vannak abban a másik világban Isten fiaiként.

Tetteink azonban túlságosan gyakran azt sugallják, hogy nagyon messze elmaradunk ettől a lehetőségtől. Amikor a papságról kérdeznak minket, sokan fel tudjuk mondani annak helyes meghatározását, azonban a mindennapi életünkben kevés bizonyíték van arra, hogy nemcsak visszamondani tudjuk, de értjük is, miről van szó.

Testvérek, választás előtt állunk! Papságviselőkként vagy megelégszünk egy halvány tapasztalattal, a kiváltságainktól messze elmaradó élményekkel, vagy részt veszünk a lelki lehetőségek bőséges lakomáján, és egyetemes papsági áldásokat kapunk.

Mit tehetünk azért, hogy a lehetőségeink szerint éljünk?

A szentírásokban leírt és az általános konferencián elhangzó szavak nemcsak azért vannak, hogy olvassuk vagy halljuk,⁷ hanem hogy magunkra „vonatkoztat[suk] azokat”⁸. Túlságosan gyakran előfordul, hogy ott vagyunk a gyűléseken, rábólintunk a dolgokra, talán még mindentudóan mosolygunk is, és egyetértünk. Aztán lefirkálunk néhány tennivalót, és azt mondjuk magunkban, „ezt megcsinálom”, azonban a meghallás, az okostelefonunkba beírt emlékeztető és a valós tett között a végrehajtási kapcsoló valahogy átkerül a „később” állásba. Testvérek, mindig győződjünk meg róla, hogy

a végrehajtási kapcsolónkat a „most” állásba raktuk!

Ha teljes szívetekkel és elmétekkel olvassátok a szentírásokat és hallgatjátok a próféták szavait, akkor az Úr el fogja mondani nektek, hogyan éljeteztek papsági kiváltságaitok szerint. Ne teljen el úgy nap, hogy ne tennétek meg valamit a Lélek készítésére!

Előszőr: Olvassátok el a használati utasítást!

Ha tiétek lenne a világ legjobb és ledrágább számítógépe, akkor csupán asztali dísznek használnátok? Lehet, hogy megkapó látványt nyújtana. Lehet, hogy mindenfélét meg lehetne tenni vele. Ám csakis a használati útmutató áttanulmányozásával és a szoftver használatának megtanulásával, majd pedig az áramkörök bekapcsolásával férhettek hozzá a benne rejlő összes lehetőséghez.

Isten szent papságának is van használati útmutatója. Kötelezzük el magunkat a szentírások és a kézikönyvek céltudatosabb és figyelmesebb olvasása mellett! Kezdjük a Tan és a szövetségek 20., 84., 107. és 121. szakaszainak elolvasásával! Minél többet tanulmányozzuk a papság célját, lehetőségeit és gyakorlati használatát, annál jobban rácsodálkozunk annak hatalmára, és a Lélek megtanítja nekünk, hogyan férjünk hozzá ehhez a hatalomhoz, és használjuk azt családjaink, közösségeink és az egyház megáldására.

Nagyon helyes, hogy népünk számára fontos a világi tudás és a szakmai fejlődés. Tudás és hozzáértés terén is kiválóak akarunk lenni, és azoknak is kell lennünk. Becsülöm benneteket azt, hogy szorgalmasan igyekeztek minél többet tanulni és jó szakemberekké válni. Ugyanakkor felhívást intéztek hozzátok, hogy legyetek az evangéliumi tanok, különösen a papság tanának szakértői is!

Olyan időket élünk, amikor a világ történelmében soha nem látott módon állnak rendelkezésünkre a szentírások, valamint a mai próféták szavai. A mi kiváltságunk, kötelességünk és felelősségünk viszont az, hogy kinyújtsuk a kezünket, és megragadjuk a tanításait. A papság tantételei és tanai fenségesek és magasztosak. Minél többet tanulmányozzuk a tant és a lehetőségeinket, majd alkalmazzuk a papság gyakorlati célkitűzéseit, annál jobban kitágul a lelkünk és az értelmünk, és látni fogjuk, mit tartogat számunkra az Úr.

Másodsor: Törekedjetez a Lélek kinyilatkoztatásaira!

Jézus Krisztus és visszaállított evangéliuma szilárd tanúbizonyosságához a tudásnál többre van szükség – személyes kinyilatkoztatást követel, amelyet az evangéliumi tantételek tisztességes és odaadó alkalmazása erősít meg. Joseph Smith próféta elmagyarázta, hogy a papság „olyan csatorna, amelyen keresztül a Mindenható e föld teremtésének kezdetén elkezdte kinyilatkoztatni dicsőségét, és amelyen keresztül egészen mostanáig továbbra is kinyilatkoztatja magát az

Románia, Bukarest

emberek gyermekeinek”⁹.

Ha nem igyekszünk kihasználni a kinyilatkoztatás e csatornáját, akkor elmaradunk a papsági kiváltságainktól. Ott vannak például azok, akik hisznek, de nem tudják, hogy hisznek. Hosszú időn keresztül számos választ kaptak már a halk, szelíd hangtól, mivel azonban ez a sugalmazás kicsinek és jelentéktelennek tűnik, nem ismerik fel, hogy valójában mi is az. Ennek eredményeként engedik, hogy kötelességeik visszatartsák őket papságviselői lehetőségeik megvalósításától.

A kinyilatkoztatás és a bizonyosság nem mindig érkezik lenyűgöző erővel. Sokak számára a bizonyosság lassan érkezik, részletekben. Időnként annyira apránként, hogy nem is nagyon emlékszünk annak pontos pillanatára, amikor valóban megtudtuk, hogy az evangélium igaz. Az Úr „sort sorra, előírást előírásra, itt egy kicsit és ott egy kicsit”¹⁰ ad nekünk.

Bizonyos szempontból a bizonyosságunk hógolyóhoz hasonlít, amely minden fordulattal nagyobb lesz. Kis világossággal kezdünk – lehet, hogy csak annak vágyával, hogy higgyünk. Aztán fokozatosan „a világosság a világossághoz ragaszkodik”¹¹, majd „aki világosságot fogad be, és megmarad Istenben, még több világosságot kap; és ez a világosság mind fényesebbé és fényesebbé válik, a tökéletes napig”¹²,

amikor „a megfelelő időben [kaphatunk] a teljességéből”¹³.

Gondoljatok bele, mily dicső dolog az, amikor túllépünk földi korlátainkon, megnyílnak értelmünk szemei, és celesztialis forrásból kapunk világosságot és tudást! Papságviselőkként kiváltságunkban áll és lehetőségünk van arra, hogy személyes kinyilatkoztatásra törekedjünk, és megtanuljuk, hogyan tudhatjuk meg a Szentlélek biztos tanúságtétele által az igazságot.

Törekedjünk őszintén a személyes kinyilatkoztatás világosságára! Könyörögjünk az Úrnak, hogy ruházza fel elménket és lelkünket annak a hitnek a szikrájával, amely lehetővé teszi számunkra a Szentlélek isteni szolgálatételének felismerését konkrét helyzetekben, valamint a kihívásainkban és a papsági kötelezettségeinkben!

Harmadszor: Találjatok örömet a papsági szolgálatban!

Pilótai karrierem során lehetőségem volt rá, hogy ellenőrző és kiképző kapitány legyek. Munkám részeként tapasztalt pilótákat tanítottam és vizsgáztattam azért, hogy rendelkezzenek azoknak a lélegzetelállítóan hatalmas gépeknek a biztonságos és megfelelő működtetéséhez szükséges tudással és képességekkel.

Rájöttem, hogy vannak olyan pilóták, akik sok éves hivatásos

repülés után sem veszítették el annak izgalmát, amikor felemelkednek a levegőbe, „kicsúszva a Föld nyers szórításából, és nevetéssel ezüstözött szárnyakon az égre táncolnak”¹⁴. Imádják a zúgó szél hangját, az erős motorok zúgását, annak érzését, hogy „egybeolvadnak a széllel, egybeolvadnak a sötét éggel és az előttük álló csillagokkal”¹⁵. Lelkesedésük ragadós volt.

Aztán voltak néhányan, akiken látszott, hogy csak rutinfeladatot hajtanak végre. Mesterien kezelték a rendszereket és a gépeket, de valahol útközben elveszítették annak örömet, hogy oda repülhetnek „ahová a pacsirta, de még a sas sem jut el”¹⁶. Az óceánok és a földrészek felett már nem tudtak rácsodálkozni a ragyogó napfelkeltére, Isten teremtményeinek szépségére. Ha eleget tettek a hivatalos követelményeknek, akkor átadtam nekik a bizonyítványt, de ugyanakkor sajnáltam is őket.

Feltehetitek magatoknak a kérdést: vajon papságviselőként csak rutinfeladatokat hajtotok végre – megteszitek, amit elvárnak, de nem tapasztaljátok

meg az örömet, amiben részetek lehetne? A papság viselése rengeteg lehetőséget ad nekünk annak az örömnélküliség átérzésére, melyről Ammon beszélt: „...nincs-e hát nagy okunk az örömezésre? ...eszközök voltunk [az Úr] kezében ezen nagy és csodálatos munka elvégzésében. Örömezzünk tehát... az Úrban; igen, örülni fogunk”¹⁷.

Testvéreim, a mi vallásunk örömteli vallás! Nagyon áldottak vagyunk, hogy viselhetjük Isten papságát! A Zsoltárok könyvében azt olvassuk: „Boldog nép az, a mely megérti a kürt szavát [ismeri az örömteli hangot]; a te orczádnak világosságánál jár ez, oh Uram!”¹⁸ Megtapasztalhatjuk ezt a nagyobb örömet, ha törekszünk rá.

Túlságosan gyakran elmulasztjuk a mindennapos, gyakorlati papsági szolgálatból eredő boldogság megtapasztalását. A feladatok időnként talán tehernek tűnnek. Testvérek, ne töltsük életünket a fáradtság, az aggodalom és a nyafogás bugyriiban! Elmaradunk a kiváltságainktól, amikor megengedjük a világi horgonyoknak, hogy visszatartsanak a hűség, elkötelezett papsági szolgálattal járó örömező bőségetől, különösen saját otthonunk falain belül. Elmaradunk a kiváltságainktól, amikor nem veszünk részt a boldogság, a béke és az öröm azon lakomájában, amelyet Isten oly bőséggel tár hű papsági szolgálói elé.

Fiatal férfiak, ha inkább nehézségnek, mintsem áldásnak tűnik az, hogy korán érkeztek az egyházi gyűlésekre, és segítetek az úrvacsora előkészítésében, akkor gondolatok bele abba, mit jelenthet ez a szent szertartás annak az egyházközségi tagnak, akinek nehéz hete volt. Testvérek, ha úgy látjátok, nem vezetnek sehová a házitánítói erőfeszítéseitek, akkor lássátok meg a hit szemével, mit jelenthet

az Úr szolgájának látogatása egy olyan családnál, amely sok láthatatlan problémával küzd. Ha észreveszitek papsági szolgálatotok isteni lehetőségeit, akkor Isten Lelke megtölti a szíveteket és az elméteket, és ez ragyogni fog a szemetekből és az arcotokról.

Papságviselőkként soha ne keményítsük meg szívünket annak csodájával szemben, amit ránk bízott az Úr.

Összegzés

Kedves fivéreim, igyekezzünk szorgalmasan megismerni a szent papság tanát, erősítsük meg a bizonyágunkat sorról sorra a Lélek kinyilatkoztatásainak elnyerésével, és találjunk igaz örömet a mindennapos papsági szolgálatban! Ezt téve elkezdünk papságviselői lehetőségeink és kiváltságaink szerint élni, és mindenre lesz erők „a Krisztusban, a ki [minket] megerősít”¹⁹. Erről teszem bizonyágomat az Úr

apostolaként, és hagyom rajtatok áldásomat Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007), 107.
2. Tan és a szövetségek 84:19.
3. Tan és a szövetségek 84:20.
4. Tan és a szövetségek 84:34.
5. Tan és a szövetségek 84:33.
6. Tan és a szövetségek 84:38.
7. Lásd Jakab 1:22.
8. 1 Nefi 19:24.
9. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith*, 111–112.
10. 2 Nefi 28:30.
11. Tan és a szövetségek 88:40.
12. Tan és a szövetségek 50:24.
13. Tan és a szövetségek 93:19.
14. John Gillespie Magee Jr., “High Flight,” in Diane Ravitch, ed., *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground* (1963), 9.
16. Magee, “High Flight,” 486.
17. Alma 26:13, 15–16.
18. Zsoltárok 89:15.
19. Filippibellek 4:13.